

De Allgäu

23 t/m 30 oktober 2004

Zaterdag 23 okt	Heel - Bad Hindelang		3
24 okt	Bad Hindelang - Imberger Horn		3
25 okt	Oberschwend - Wertacher Hörnle - Spieser		7
26 okt	Sonthofen - Starzlachklamm		13
27 okt	Grasgehrenhütte - Wannenkopf - Riedbergerhorn		19
28 okt	Nesselwang - Edelsberg		27
29 okt	Breitenbach - richting Aggenstein		30
30 okt	Wangen - Heel		41

Zaterdag 23 okt Heel - Bad Hindelang

Het is herfstvakantie en we gaan er weer een weekje opuit. Deze keer hebben we ons oog laten vallen op de Allgäu, een gebied in het zuidwesten van Bayern. De berichten voor wat het weer betreft zijn prima. Een week geleden heeft het er nog behoorlijk gesneeuwd, maar inmiddels heeft de zon zijn werk gedaan en zijn de toppen weer sneeuwvrij.

De wekker hebben we deze morgen op 6 uur gezet en na de ochtendrituelen stappen we om 7.30 uur in de camper. Het is nog vroeg en zodoende zijn we getuige van het opkomen van de zon. De reis verloopt in eerste instantie prima, maar helaas belanden we later toch in een file. We doorbreken dit oponthoud door een parkeerplaats op te zoeken en een kop koffie te zetten. We gaan daarna weer vrolijk verder in de file. Maar als we dan via de radio horen dat we nog een file van 8 km en nog een van 2 km tegoeed hebben besluiten we van de autobaan af te gaan en onze weg binnendoor te vervolgen. Altijd mooi, maar het kost toch wel heel veel tijd.

Na een mooie zonnige dag komen we om ongeveer 17.30 uur op onze plaats van bestemming aan: Bad Hindelang, een leuk klein plaatsje aan de rand van de bergen.

Het is er nu vrij rustig maar het zal in de zomer absoluut druk zijn met toeristen, en zeker met wandelaars.

Onze camper-plaats ligt aan de rand van het dorpje, vlakbij de kabelbaan.

We lopen zoals gewoonlijk nog even het dorpje door en kijken gelijk of er morgenochtend een bakker open is. Helaas, we zullen het moeten doen met ons diepvriesbrood.

24 okt Bad Hindelang - Imberger Horn

Als we deze morgen door de ramen naar buiten kijken zien we een mooie blauwe lucht. Dat wordt dus weer genieten vandaag.

We gaan even na 9 uur richting de kabelbaan. Het is er nog erg rustig, we zijn dan ook één van de eersten die naar boven gaan. Zo overbruggen we zonder moeite ongeveer 500 meter.

Door het heldere weer hebben we vanuit de gondel een schitterend uitzicht.

De eerste hindernis die we moeten overwinnen is de Imberger Horn op 1655 m. Veel plaats is er niet op de top, maar we vinden toch een plaatsje om koffie te drinken en wat te eten. Dat is bijna altijd de beloning na een zware inspanning.

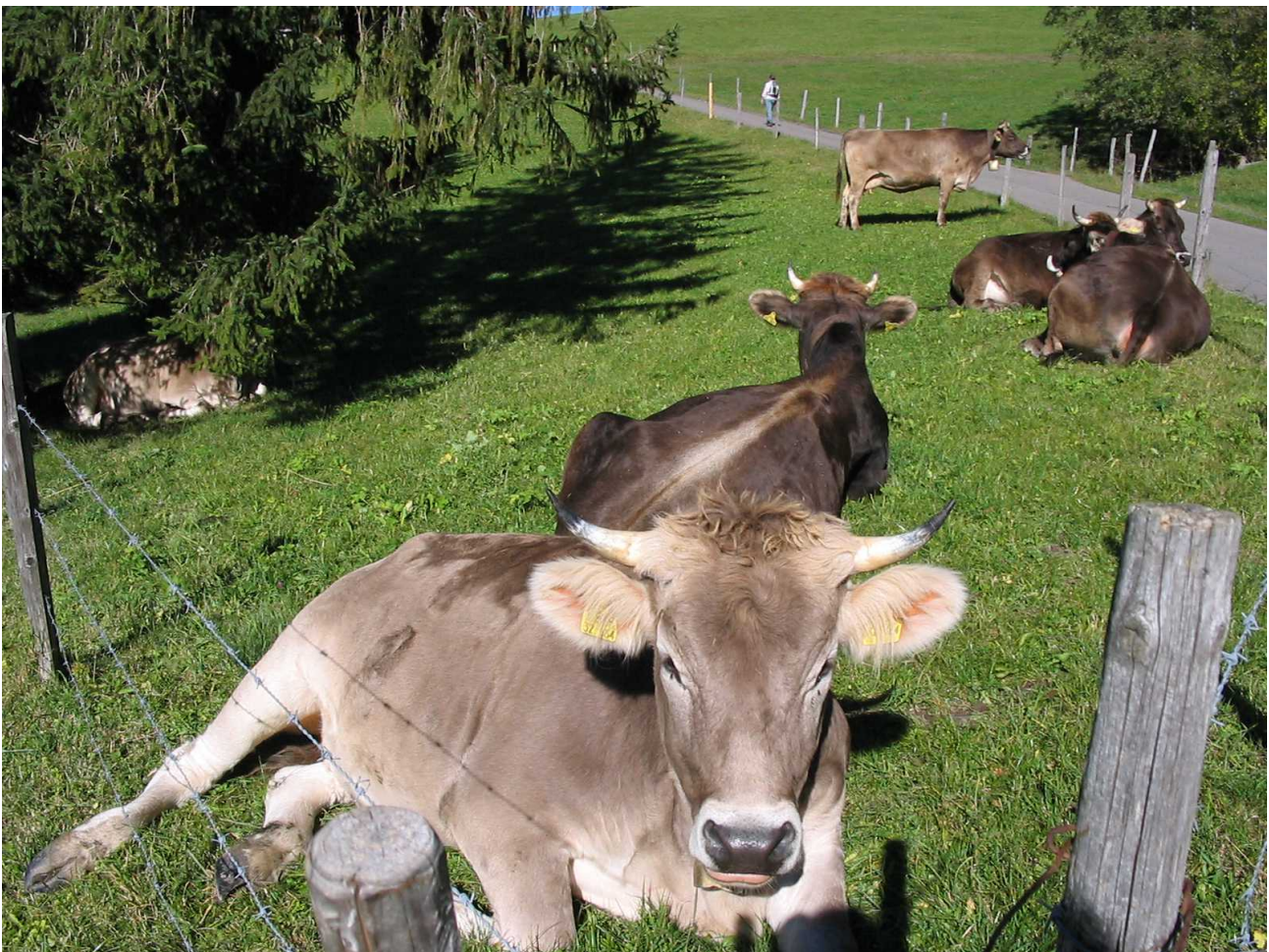
Na een tijdje gaan we weer verder, we dalen een stukje om vervolgens weer omhoog te klimmen naar 1564 m.

We wandelen eerst door het bos een stuk naar beneden; we genieten van de uitzichten,

de weilanden met koeien en de kleine dorpjes waar we doorheen wandelen.

Na een mooie wandeldag zijn we weer op tijd terug in Bad Hindelang. We zijn deze avond in een knus restaurantje wezen eten. Ook kom ik er vandaag achter dat het stiksel van mijn wandelschoenen los is gegaan. Ik hoop er nog één dag zonder problemen mee te kunnen lopen en dan morgenmiddag nieuwe schoenen te gaan kopen.

25 okt

Oberschwend - Wertacher Hörnle - Spieser

Weer ziet het er vandaag mooi uit als we wakker worden. De weerberichten geven wel aan dat het misschien kan gaan regenen aan het einde van de dag. We zien wel, in ieder geval schijnt de zon als we om 9.30 uur met de camper naar een parkeerplaats vlakbij het kleine plaatsje Oberschwend gaan.

Daar zetten we de camper neer en beginnen om ongeveer 10.00 uur aan de wandeling richting de Wertacher Hörnle op 1695 m. Een hele lange klim waarbij we 600 m moeten overbruggen.

Vlak voor de top zie we de Hörnlesee beneden ons liggen. Als we bijna boven zijn, nog ongeveer 10 minuten lopen, besluiten we eerst om wat te eten. Ik (Trudi) zit er toch wel een beetje doorheen en het gras lokt wel heel erg om daar een poosje in te gaan liggen. En zo gebeurt het dan ook.

Wim loopt de laatste 10 minuten alleen naar de top en maakt voor mij de foto van het kruis dat zoals gewoonlijk bovenop een top staat.

Na een poosje heerlijk in het zonnetje gelegen te hebben gaan we weer verder via de kam en genieten ondertussen van de herfstkleuren.

Als we beneden zijn, zien we alweer de volgende berg die we op gaan, de Spieser. Het onderste gedeelte van deze berg is nat, soms zo erg dat er vlonders zijn neergelegd om de voeten droog te houden.

De klim, die een hoogte van ongeveer 250 meter moet overbruggen is behoorlijk steil

en het laatste stuk is het dan ook klauteren.

Maar bovengekomen is er dan weer de beloning van het uitzicht en de koffie.

De afdaling is in het begin een mooi pad

en de omgeving ziet er geweldig uit door de aanwezige herfstkleuren.

Maar daarna wordt het pad ontzettend glibberig door de aanwezige natte kleigrond. Soms moeten we ons ook een weg zien te banen door moerassig gebied en aan het einde wacht ons nog een steil stuk via een skigebied. Maar ondanks dat hebben we weer een geweldige mooie dag achter de rug. Mijn wandelschoenen hebben het gehouden, maar we gaan toch nieuwe kopen want waterdicht zijn ze echt niet meer.

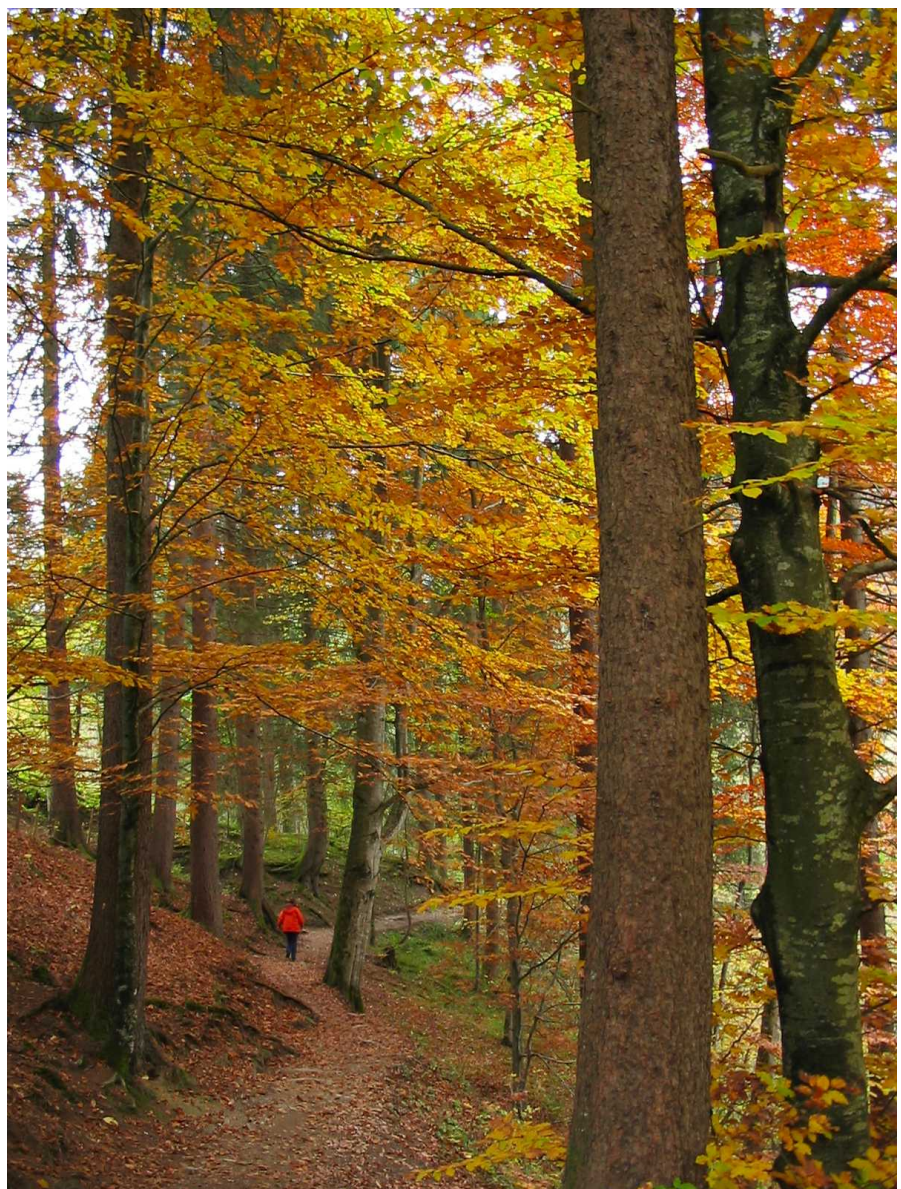
26 okt Sonthofen - Starzlachklamm

Als we wakker worden is het droog maar de bergen liggen in een dichte mist. Dit weer was ook opgegeven en voor vanmiddag voorspellen ze regen.

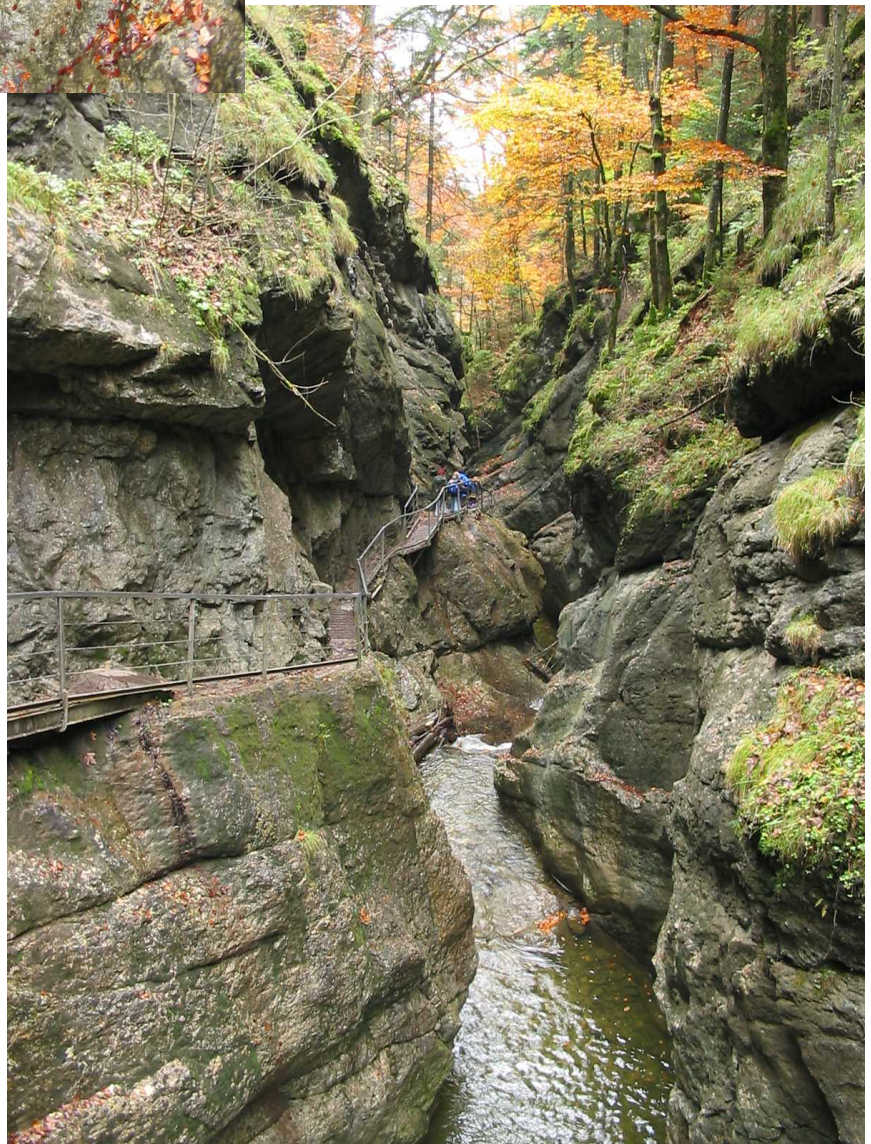
Wij gaan vandaag geen lange tocht maken, onze keus is gevallen op de Starzlachklamm, vlakbij de plaats Sonthofen.

Na onze camper geparkeerd te hebben lopen we via een mooi pad door een bos richting de kassa. Want deze wandeling is niet gratis en waarom, daar komen we snel achter.

We zouden deze wandeling nooit hebben kunnen doen als er geen hekken en bruggetjes aangelegd waren. Het is een bijzondere ervaring door zo'n stuk natuur te wandelen.

Soms is de doorgang overdekt en

soms is het handig een kabel bij de hand te hebben.

Na de Klamm vervolgt het pad zijn weg omhoog.

Aan het einde van de Klamm staat een uitnodigend bankje, waarvan we met plezier gebruik maken.

Uiteindelijk komen we uit bij een weiland om alweer snel een bosgedeelte in te duiken. Hier zien we ook de Schotse Hooglandrunderen die ons geen blik waardig keuren.

Na een soms wel heel erg steile afdaling komen we na ruim 2 uur wandelen weer aan bij de parkeerplaats.

We rijden nu binnendoor naar Oberstdorf en vinden snel de camperplaats. Een wel heel erg groot terrein waar wel 150 campers kunnen staan. Gelukkig staan die er nu niet, maar toch is het behoorlijk druk.

In de loop van de middag is het gaan miezeren en om ongeveer 21.30 uur begint het echt te regenen.

27 okt Grasgehrenhütte - Wannenkopf - Riedbergerhorn

Een bijzondere dag, mijn (Trudi) verjaardag. We worden deze morgen wakker met laaghangende bewolking. Heel soms zien we een stukje blauw.

Nadat we brood hebben gehaald bij de bakker, en na het gebruikelijke ritueel van ontbijten, rugzak inpakken enz. starten we de camper en gaan via Obermaiselstein en de Riedbergpas richting de Grasgehrenhütte op 1447 m.

Als we de weg naar boven rijden komen we al heel snel boven de wolken en worden we getrakteerd op een blauwe lucht met een uitbundig schijnende zon.

Daar de kabelbaan niet gaat, rest ons niets anders dan zelf omhoog te lopen. Achter ons wordt al gauw een geweldig panorama zichtbaar.

We lopen verder omhoog en we worden al heel snel beloond met een geweldig zicht op de toppen van de bergen die boven de wolken uitsteken.

Onderweg lopen we voorbij de Steinhaufen die zijn naam eer aandoet.

Iets verderop zien we de top van de Grünten op 1738 m boven de wolken uitsteken.

We lopen verder met steeds maar weer mooie uitzichten.

Via een moerassig gedeelte gaan we naar de Wannenkopf op 1712 m.

Onderweg is steeds weer te zien dat de bewoners zich hebben voorbereid op het komende skiseizoen. De afrastering aan de palen is weggehaald en ligt op de grond te wachten op een dik pak sneeuw.

Boven aangekomen maakt Wim de foto vanaf de top en

probeer ik nog een extra kleurtje mee te pikken.

Op de terugweg lukt het mij niet moddervrij te blijven, maar een papieren zakdoekje brengt uitkomst. We gaan verder via een wandeling over de kam naar de volgende berg.

Onderweg zien we weer, zoals deze week al diverse keren, dode bomen. Dit komt door de "Borkenkäfer", en er is helaas niets of weinig aan te doen. Het enige is de bomen rooien en deze van de bast te ontdoen zodat de eitjes van de kever doodgaan.

De klim naar de volgende berg, de Riedbergerhorn op 1787 m, is alweer aan de beurt.

Alweer een hele klus, maar iedere keer weer de moeite waard. Ook hier is het uitzicht weer fascinerend. Helaas ligt de 40 kilometer verder gelegen Bodensee verborgen onder een dik pak wolken.

Tijdens het eten van een boterham krijgen we "mee-etters".

De afdaling is in het begin heel erg steil, maar het tweede gedeelte is heel relaxed.

De zon schijnt nog steeds als we bij de camper aankomen en de temperatuur is ruim 19 graden. Al rijdend naar beneden komen we weer in de bewolking en zien we de temperatuur zakken naar 12 graden. Wij hebben een geweldige dag gehad, mooi weer en een prachtige wandeling. Mijn verjaardag wordt zowel heel bijzonder.

Die avond gaan we ook nog eten ter ere van mijn verjaardag in Oberstdorf. Echt heel erg lekker gegeten in een gezellig restaurantje vlakbij de camperplaats. Mijn verjaardagsgedeelte doe ik om, een horloge.

28 okt

Nesselwang - Edelsberg

Het is inmiddels 9 uur als we deze morgen opstaan. We gaan vandaag eerst verkassen naar het plaatsje Nesselwang, ongeveer 3 kwartier rijden vanaf Oberstdorf. Hier vinden we aan de rand van het dorpje en onderaan de kabelbaan de camperplaats. Een verademing na Oberstdorf, ondanks dat er toch nog ruim 30 campers een plekje hebben gevonden.

Om 12 uur trekken we onze wandelschoenen aan en gaan op weg naar de kabelbaan. Twee kabelbanen brengen ons van 900 m naar 1500 meter en ze zijn samen 2400 m lang.

Vanaf de kabelbaan brengt een steile beklimming ons naar de Edelsberg op 1625 m.

Bovenop deze berg bevindt zich, veilig achter glas verborgen, een oude kaart van de omgeving.

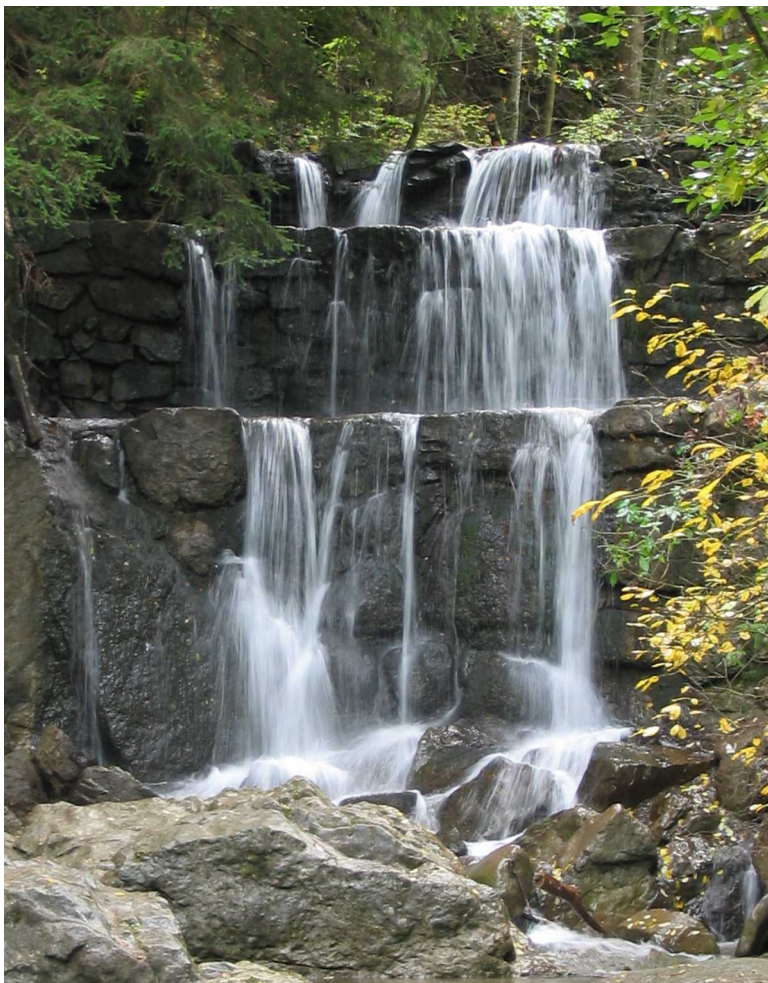
Net onder de top van deze berg bevindt zich een altaar, bijzonder om te zien.

We lopen verder op hoogte en hebben een prachtig zicht over de omgeving. In de diepte zien we Fichtelhütte liggen en op grote afstand het bekende slot Neuschwanstein.

We vervolgen onze weg middels een mooie afdaling en gaan richting de Gundhütte.

Na deze afdaling krijgen we een lang stuk door bos waar men bezig is een weg aan te leggen. Jammer, maar wij denken dat de wintersport toch wel erg belangrijk is en wordt. Ondertussen is het zachtjes gaan regenen en we trekken dan ook voor de eerste keer onze regenjassen aan. Maar na een uur is het regenleed alweer geleden en kan alles weer in de rugzak. Inmiddels zij we aangekomen op het laatste stuk van de wandeling. Een heel mooi smal pad door de bossen. We zien zo nu en dan een watervalletje.

Diverse keren maken wij gebruik van bruggetjes, ontzettend glad en soms zijn ze aan een opknapbeurt toe. Om 18.00 uur stappen wij onze camper weer binnen en zijn toe aan een lekker glas bier en wijn.

29 okt Breitenbach - richting Aggenstein

We staan deze morgen vroeg op want we zijn van plan om een lange dag te gaan maken. We hebben het plan opgevat om eerst door de Reichenbachklamm naar boven te lopen, naar de Breitenberg en van daaruit de Aggenstein op 1985 m te beklimmen.

En we hebben geluk want de bakker verschijnt op de camperplek met verse broodjes. Nadat we de rugzakken hebben ingepakt gaan we eerst richting Pfronten en zetten de camper neer bij de Breitenbergbahn. We hebben op internet een verslag gelezen van een pastoor (!) die een wandeling heeft gemaakt door deze Klamm en hij was vlakbij de grens met Oostenrijk begonnen. En zo willen wij dit ook doen.

We wandelen om 9.00 uur al richting de grens in een heerlijk zonnetje.

Bij de grens is nog steeds de witte scheidingslijn te zien, maar de grenswachter is vervangen door een stuk karton.

Ondanks dat we nu toch snel het pad moeten zien, lukt ons dat niet echt en we besluiten dan maar om zomaar een weg in te slaan en wellicht zo het pad te ontdekken. Een tijdje later, na al behoorlijk veel klimwerk, zien we tekens van wat een pad zou kunnen zijn. We volgen deze tekens en dat levert ons een ongelofelijke steile helling op. We moeten bijna loodrecht omhoog, niet te geloven! Uiteindelijk komen we uit op een breder pad, maar de tekens zijn nergens meer aanwezig. Dan dat pad maar volgen, maar helaas, het loopt dood in een droge rivierbedding. Wat gaan we nu doen? Helemaal terug naar beneden, nee toch?

Nee, we besluiten deze rivierbedding naar boven te lopen.

Vervolgens lopen we dwars door een bos en uiteindelijk komen we, na 600 m te hebben gestegen, boven en zien we voor ons de Aggenstein liggen en beneden ons weer begaanbare wandelpaden. Ook naar beneden loopt een pad zodat we zonder verdere problemen onze wandeling kunnen vervolgen en de bergen rondom ons kunnen bewonderen.

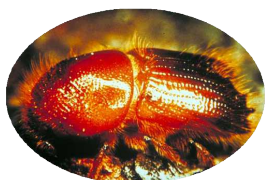

We besluiten de Aggenstein niet meer te beklimmen vanwege de tijd, maar de wandeling naar de camper te voet af te leggen en geen gebruik van de kabelbaan te maken.
En wie weet komen we nog een bord richting de Klamm tegen.

Inmiddels is het weer tijd voor de lunch.

Deze gebruiken we zittend op een boomstam temidden van boomschors waaraan goed te zien is hoe de Borkenkäfer heeft huisgehouden.

Na de lunch komen we inderdaad de richtingsaanwijzer naar de Klamm tegen.

Via deze route lopen we naar de camper.

Beneden angekommen is het ongeveer 15.00 uur en we besluiten via een omweg door Oostenrijk richting huis te gaan. Een heel erg mooie route door een prachtig berglandschap.

Wim heeft nog een verrassing in petto.

In een klein dorpje, Elbigenalp, stoppen we bij een kerkje. Via de begraafplaats lopen we naar een kapelletje.

Binnen hangt een schilderij dat uit kleine schilderijtjes bestaat die de dood voorstelt en iedereen komt halen, ongeacht of je nu rijk of arm bent.

We gaan via een trap naar beneden en wat daar te zien is..... bekijk de foto's.

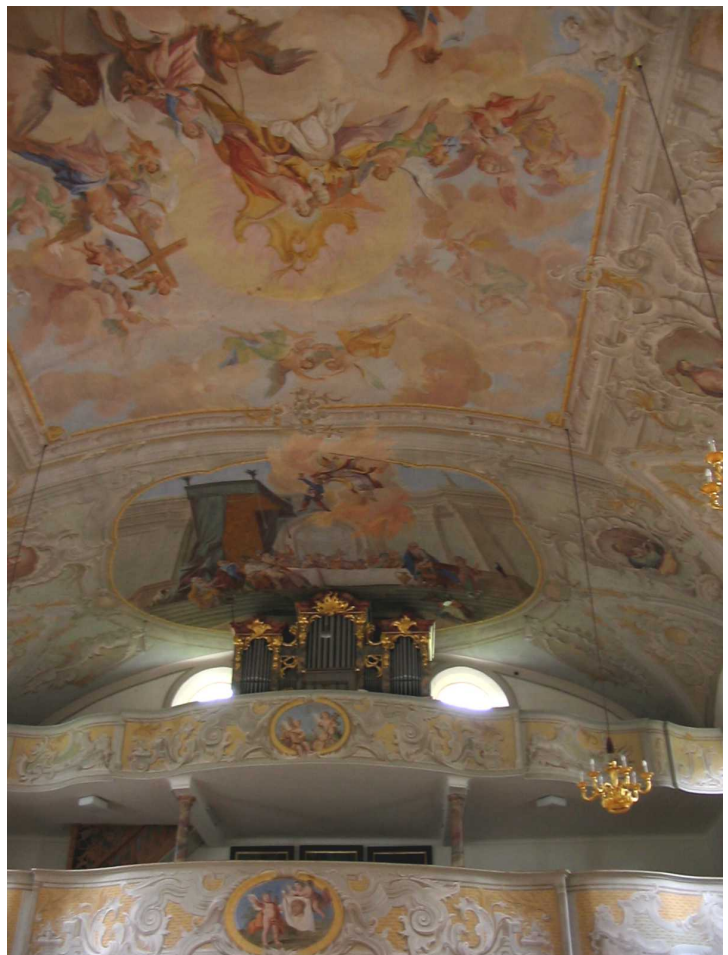

Best wel een raar idee, al die doodskoppen en botten die daar op elkaar gestapeld liggen.

Ook het interieur van de kerk is absoluut de moeite waard. Zo mooi, en dat voor zo'n kerkje in zo'n klein plaatsje.

We rijden deze avond tot 19.00 uur en overnachten in Wangen op de camperplaats.

Deze laatste avond zijn we in een, voor Duitse begrippen modern, restaurant wezen eten.

30 okt

Wangen - Heel

Om 8.45 uur gaan we richting huis.
Eerst langs de bakker voor brood en wat lekkers voor bij de koffie.

Op de radio horen we dat er veel files staan en dus besluiten we een stuk binnendoor te gaan. Een goeie keuze, want ook deze route binnendoor schiet goed op.

Om 18.00 uur zet Wim de camper naast zijn huis neer. We hebben het samen weer heel erg fijn gehad en hebben weer een heerlijke week achter de rug. Een mooie omgeving en geweldig mooi weer, wat hebben we nog meer te wensen!